

Un home sensat

CARLOS ARBÓ

Joan Gou i Campamar, quan va renunciar al càrrec de regidor de Turisme de l'Ajuntament de Lloret de Mar, va reconèixer les dificultats de canviar en un tres i no res el model turístic actual. Amb un tarannà flegmàtic, però sense embuts, va criticar la manca d'implicació d'alguns sectors de l'empresariat a cercar alternatives de futur.

En les seves reflexions va recordar les tres premisses del canvi que pretenia impulsar: no prohibir el turisme de masses, augmentar les dosis de civisme de la ciutadania i proposar-se objectius a llarg termini en comptes del cofoisme del qui dia passa, any empeny.

De fet, són percepcions d'una anàlisi concreta d'una situació concreta. Lloret de Mar va optar els anys seixanta pel turisme de masses que li ha reportat una prosperitat envejable, però també ha sofert el deteriorament del paisatge urbà i ha comprovat que el turisme juvenil viatja amb la butxaca buida. Malgrat tot, aquesta és la realitat actual, agradi o no.

L'any 1998 Joan Cals, especialista en economia del turisme, afirmava que «el producte central sempre serà el de sol i platja, massiu, que alimenta la major part de la indústria, però cal anar cercant aquells serrells que aprofiten potencials o recursos concrets que té la Costa Brava».

És a dir, sol i platja són productes estratègics, i el turisme de reunions, familiar, cultural o esportiu són serrells que cal aprofitar, sense empataollar-se en grans plans i dedicar-hi moltes cabòries.

Ara bé, una plèiade de professionals saberuts reiteren que s'ha d'anar cap a un model sostenible ambientalment i de qualitat en la prestació de serveis. Està bé sempre que no es tracti d'estereotips propagandístics que no expliquen d'on sortiran les misses per a la reconversió. I si una oferta turística reciclada serà capaç d'atraure visitants nets i polits. La resposta és al vent!

Canviar de model no és el mateix que revertir una mala imatge. La marca Lloret tragina un estigma guanyat a pols i, com que la realitat és tossuda, s'ha de persistir en campanyes per exigir el respecte a l'entorn i a les persones. Les administracions han de perseguir conductes incíviques, però sense criminalitzar tot el jovent. I les agències de viatge, portals virtuals, hotelers, restauradors i empresaris de l'oci nocturn s'han d'involucrar a

netejar el nom de Lloret.

Tots plegats han de contribuir a la coexistència pacífica entre turistes i vilatans durant uns mesos que permeten viure tot l'any a bona part de la gent del poble.

Per tant, a la diagnosi de Joan Gou li escau la següent frase: «L'home que recerca el passat a fi de fer mal és rancunios; però el qui l'examina per a no ser injuriat i defensar-se és un home sensat» (Demòstenes. Discursos Polítics, IV).

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/09/06/home-sensat/802613.html?utm_source=rss